

[Grethe Fenger Møller]

arbejdsministeren heller ikke bryder sig særlig meget om.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at vi fra konservativ side står ved det, vi sagde under debatten i februar måned. Vi vil fortsat gerne tale med regeringen, vil gerne medvirke til at løse problemerne i forbindelse med de unges arbejdsløshed, og vi er parat til at medvirke til at finde løsninger.

Derfor er jeg også ked af, at der i forslaget om arbejdstilbud til ledige ikke alene står, at det er de unge under 25 år, der skal have jobtilbud efter 1 år, men at der også står, at også andre efter 1 års ledighed så vidt muligt skal have et sådant tilbud. Jeg tror, det ville være rigtigst – og det har jeg sagt til arbejdsministeren før – om man i første omgang udelukkende koncentrerer indsatsen om de unge, valgte at vise de unge og det danske samfund, at vi vil gøre noget for at hjælpe jer, at vi synes, det er katastrofalt, at vi står med 100.000 unge arbejdsløse. Hvis regeringen er positivt indstillet over for dette, vil vi gerne tale med regeringen, men så må vi også anmode regeringen om at fjerne alle de skønhedspletter, som er med i denne buket.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes, jeg til opklaring for fru Grethe Fenger Møller er nødt til at gå op og sige, at den omstændighed, at jeg er enig med arbejdsministeren i en enkelt ting, sandelig ikke betyder, at jeg forventer, at arbejdsministeren skal være enig med mig i resten af det, jeg har sagt, og jeg vil sandelig heller ikke stå til regnskab for, hvad arbejdsministeren i øvrigt har sagt både i går og ved andre lejligheder.

Nymann (FP):

Jeg ved ikke, om man kan sige, at ordet »jobskabelse« er et nyt ord i det danske sprog; jeg har ikke hørt det før. På traditionelt dansk ville man nok kalde det »statsbetalt arbejdssterapi«. Jeg vil selvfølgelig ikke håbe, at det er sådan, men det er, ligesom det lyder sådan. Når det bliver udført i praksis, kan jeg forestille mig, at man vil se 4–5 mand i det offentlige løbe rundt og lave måske én mands arbejde, forudsat der er en uddannet kontrollant til at se, hvordan de laver

det. De bliver selvfølgelig holdt i bevægelse, men det er også det hele. Jeg tror ikke, det er måden at starte sin ungdom på; der må være en mening i det arbejde, de gør, og det tror jeg ikke man opnår med denne jobskabelse.

Der har været talt meget om uddannelsen og om, at anvisningen skulle være målrettet. Men hvad skal den være målrettet imod? Skal det være målrettet imod livsvarig ansættelse i det offentlige, eller skal det være målrettet imod et erhvervsjob, der styrker landets økonomi? Jeg mener så absolut, det må være det sidste, men det tror jeg ikke man opnår ved at lave hele denne tilskudsproblematik, som er indbygget i alle disse forslag.

Arbejdsministeren har jo gennem årene pyntet meget på arbejdsløshedsstatistikken; bl. a. har han jo lavet en mirakelkur for de førtidspensionerede, hvoraf vi nu har været så heldige at få en 70.000–80.000, der koster 3–4 mia kr. Nu lader det til, at arbejdsministeren vil lave det samme nummer ved ligesom at eliminere 60.000–70.000 personer gennem denne jobskabelsesordning.

Det er da rigtigt, at det om nogen tid pynter svært på statistikkerne, når vi har fået denne ordning og førtidspensioneringsordningen. Men det kan jo ikke hjælpe; staten hænger på udgifterne til alle disse mennesker, for de producerer ikke noget. Derfor tror jeg ikke, det er på den måde, at landet kan komme ud af sine problemer.

I fremskridtspartiet er vi af den absolutte formening, at den eneste måde, vi kan tøjle arbejdsløsheden på, er ved at få blødet dansk erhvervsliv op, så det kan modtage arbejdskraft. Det må have rimelige erhvervsvilkår, og det har det ikke haft. Man har hjulpet med tilskud og ordninger af forskellig slags, men det er på baggrund af, at man har plukket dem først.

Derfor er der ingen økonomisk baggrund for at lave et virkeligt arbejdsinitiativ i dansk erhvervsliv. Og før vi får det, kan jeg ikke se, at det hjælper, at vi laver alle disse uddannelsesordninger, for hvor skal de uddannede tage hen? De kan kun gå ind i det offentlige og få et eller andet job dér, som ikke har nogen produktiv mening.

Jeg mener altså, det ikke hjælper noget, så længe det danske erhvervsliv ikke er motiveret for at modtage arbejdskraft af en eller anden art. Derfor beklager jeg at måtte sige, at fremskridtspartiet ikke rigtig kan medvirke